

Avgjørelse

Avsagt: 18. desember 2017

Saksnr: 8/2017

Domsutvalgets medlemmer: Thomas Laurendz Bornø, saksleder
Ivar Sølberg
Laila Andresen

Parter: Stiftelsen Antidoping Norge

mot

A

Saken gjelder påtale for overtredelse av NIFs lov kapittel 12 – dopingbestemmelsene.

Påtalnemnda i Antidoping Norge fattet den 12. mai 2017 vedtak om påtale mot A, født ** ** 1983, for overtredelse av NIFs lov § 12-3 (1) bokstav g). Påtalebegjæringen bygger på tilståelsesdom fra Ø tingrett avsagt 26. november 2014 der A ble dømt til 198 timers samfunnsstraff for overtredelse av straffeloven (1902) § 162 b første og annet ledd, jf. fjerde ledd. Påtalebegjæringen ble inngitt 28. juni 2017 med slik påstand:

«A dømmes til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv, jf. NIFs lov § 12-8 (4) første ledd bokstav g), for en periode av 6 – seks år.»

I e-post av 1. juli 2017 bekreftet advokat Kiær at det var ment å referere til NIFs lov § 12-8 (7) i påstanden.

Sakens bakgrunn:

Domsutvalget viser til tilståelsesdommen for de faktiske forhold. I perioden fra mai 2011 til mai 2012 medvirket A til at en ukjent person som kalte seg «**» omsatte dopingmidler ved at han mottok penger og dopingmidler på vegne av denne personen. Overtredelsen ble ansett som grov og det ble særlig lagt vekt på hva slags stoff det gjaldt, kvantumet og overtredelsens karakter.

Antidoping Norge (ADN) nedla i utgangspunkt påstand om utelukkelse i 6 år. Det ble begrunnet med at det er svært alvorlig at en person med en så aktiv rolle i idretten oppbevarer og overdrar dopingmidler.

Domsutvalget ga utøver tilsvarsfrist til 4. september 2017 (inkludert rettsferie).

A v/advokat Morten Engesbak innga tilsvar 4. september 2017 hvor det i hovedsak ble anført:

A erkjenner brudd på NIFs lov § 12-3 (1), bokstav g). Han vil imidlertid gjøre gjeldende at den foreslåtte utestengelsen på 6 år er en vesentlig for streng reaksjon.

Det bestrides at det ikke har vært mulig å komme i kontakt med A. Anførselen i påtalebegjæringen om at A ikke har ønsket å opplyse saken er uriktig. A mottok brevet fra ADN i februar 2017, men ble ikke kontaktet av ADN slik det fremgikk av brevet at de skulle gjøre. ADN har brukt feil adresse, mailadresse og telefonnummer.

ADN har feilaktig lagt til grunn at A arbeidet i ** BK "da straffesaken pågikk". Det riktige er at arbeidsforholdet med ** BK ble avsluttet umiddelbart etter at A ble konfrontert med de forholdene saken gjelder. Videre er det fremlagt feilaktige opplysninger om at A har vært "aktiv **trener på diverse **skoler for barn og unge, blant annet i ** FK, KFUM ** og ** fotball. A er pr. dags dato tilknyttet ** IL i mange roller, også som utøver/spiller." I perioden 21.05.12 – 06.01.15 var As spillerlisens registrert hos ** BK. Han var i denne perioden ikke tilknyttet noen andre lag eller organisasjoner, og hans rolle i ** BK ble som nevnt avsluttet umiddelbart.

A har aldri hatt noen funksjon som spillerutvikler i ** Fotball, og har kun sporadisk deltatt som ***trener. Den 02.05.16 deltok A på en kamp for andrelaget i forbindelse med at laget manglet***. Han har verken i forkant eller i etterkant av denne kampen deltatt på treninger eller kamper som aktiv utøver. Fra 2017 har han deltatt som én av flere foreldretrenere på

laget til sin *** sønn. Utover dette har A ikke på noen måte deltatt i organisert idrett, og han har ikke hatt ambisjoner som spiller eller trener etter domfellelsen. Det er ikke riktig at A har hatt en aktiv rolle i idretten også etter mai 2012. A tok umiddelbart konsekvensen av de regelbruddene han hadde begått. Han mistet jobben og måtte oppgi sine ambisjoner innen idretten.

I formildende retning bør det også legges vekt på at A avga en uforbeholden tilståelse til politiet samme dag som han ble konfrontert med forholdene og at han har bidratt til oppklaring av saken. Det finnes ingen holdepunkter for noe annet enn at A ville gitt en uforbeholden tilståelse til ADN, på samme måte som han umiddelbart tilstod til politiet. As erkjennelse i tilsvaret bør derfor medføre en reduksjon i straffen til under fire år, jf NIFs lov § 12-12.

Tingretten har i formildende retning lagt til grunn at saksbehandlingen i politiet var lang. Dette må også få betydning for straffen i nærværende sak.

Den foreslåtte straffen har verken støtte i praksis fra NIFs doms- og appellutvalg eller fra CAS. Det anføres at det ikke er grunnlag for å ilegge strengere straff enn fire års utestengelse, jf. NIFs lov § 12-8 (7).

A v/advokat Engesbak krevde samtidig at det ble avholdt muntlige forhandlinger i saken. Det ble lagt ned følgende påstand:

«A anses på mildeste måte.»

I prosesskriv av 29. september 2017 anførte ADN at A trolig ikke har fått all kommunikasjon fra ADN i saken, og slik sett ikke fått anledning til å gi en forklaring i saken. Etter å ha vurdert As tilsvare mente påtalenemnden at det ikke var grunnlag for å ilegge straff utover minstestrafen på fire år i henhold til NIFs lov § 12-8 (7). Det ble lagt vekt på den tiden som har gått og at utøveren har gitt en uforbeholden tilståelse. Det ble også anført at det ikke foreligger hjemmel for å redusere utøvers utelukkelse i medhold av § 12-12 da denne bestemmelsen kun kan benyttes der det ilegges straff etter § 12-8 (4) og (5). ADN la ned slik endret påstand:

«A dømmes for brudd på NIFs lov § 12-3 (1) g) til tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv for en periode på 4 – fire år, jf. NIFs lov § 12-8 (7).»

A v/advokat Engesbak meddelte i epost til Domsutvalgets sekretariat 7. november 2017 at han frafalt begjæringen om muntlig forhandling.

Domsutvalget bemerker:

Domsutvalget finner sakens faktiske side tilfredsstillende opplyst ved det skriftlige materialet som foreligger. Muntlig forhandling anses unødvendig, og er heller ikke lenger krevd av A.

Basert på «Egenrapport» fra ADN av 16. mars 2017 legger Domsutvalget til grunn som uomtvistet at A var tilknyttet ** ** ** [idrettslag] i 2011 og var ***trener for ** fotball ** ** i

2012, som er tidspunktet de aktuelle forholdene fant sted. Han omfattes derfor av dopingbestemmelsene, jf NIFs lov § 12-1 (1) bokstav d).

A har bestridt ADNs anførsler hva gjelder hans rolle i idretten etter mai 2012. Domsutvalget bemerker at «Egenrapport» fra ADN av 8. september 2017 med vedlegg underbygger at A har hatt engasjement i idretten også i perioden 2013-2015. Domsutvalget oppfatter at forsvarers anførsler er relatert til påstanden om at utelukkelsestiden burde reduseres til fire år. Ettersom ADN har endret påstanden til fire år finner ikke Domsutvalget det nødvendig å gå nærmere inn på dette.

Domsutvalget legger tilståelsesdommen til grunn. Det fremgår av As forklaring for tingretten bl.a. at han har «mottatt penger og dopingmidler» på vegne av «**» og at de pengene og dopingmidlene som fremgår av siktelsen «har vært gjennom hans postboks». De aktuelle dopingmidlene er HCG veksthormoner og Winstrol.

HCG (human chorionic gonadotrophin) veksthormoner står på dopinglisten over forbudte stoffer og legemidler under gruppe S2 «Peptidhormoner, vekstfaktorer og relaterte substanser og mimetika». Winstrol, som har virkestoffet stanozolol, står under gruppe S1 «Anabole stoffer». Stoffene er forbudt både i og utenfor konkurranse, jf. NIFs lov kapittel 12 og The World Anti-Doping Code. Det foreligger derfor brudd på NIFs lov § 12-3 (1), bokstav g) hvilket også er erkjent av A.

Domsutvalget finner de objektive og subjektive vilkårene for straff oppfylt, jf NIFs lov § 12-5.

NIFs lov § 12-8 (7) kommer etter dette til anvendelse, som bestemmer at det «skal» ilegges fire års utelukkelse med mulighet for ileggelse av inntil livstids utelukkelse avhengig av forholdets alvorlighet.

Domsutvalget setter utelukkelsestiden til fire år, i tråd med lovens hovedregel. Det er lagt vekt på As uforbeholdne tilståelse og tidsforløpet. Når grunnlaget for utelukkelse er denne bestemmelsen, gir NIFs lov § 12-12 ikke hjemmel for å redusere utelukkelsestiden.

Utelukkelsestiden skal tre i kraft den dag utelukkelse først blir ilagt, jf NIFs lov § 12-17 (1). Annet og tredje ledd gir hjemmel for å fastsette tidligere ikrafttredelse. Tredje ledd forutsetter at en uforbeholden tilståelse rent faktisk var blitt gitt til ADN. Slik Domsutvalget oppfatter bestemmelsen gir den ikke hjemmel for tidligere ikrafttredelse på annet grunnlag, slik forsvarer har anført. Domsutvalget finner heller ikke grunnlag for å konstatere at saksbehandlingstiden i idrettens sanksjonssystem har vært vesentlig forsinket, jf. annet ledd.

Utelukkelsen omfatter i henhold til NIFs lov § 12-8 (3) tap av retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv.

Avgjørelsen er enstemmig.

SLUTNING:

A, født ** ** 1983, taper retten til å delta i konkurranser og organisert trening, samt retten til å ha valgte og oppnevnte tillitsverv for et tidsrom av 4 – fire – år fra 18. desember 2017, jf. NIFs lov § 12-3 (1) bokstav g), jf. § 12-8 (7).

Thomas Laurendz Bornø Ivar Sølberg Laila Andresen